

இனிமையான குழந்தைகளே - நீங்கள் ஆன்மீக சமூக ஊழியர்கள் ஆவீர்கள். நீங்கள் இந்த உலகத்தை சுகம் சாந்தி மற்றும் தூய்மையில் நிறைந்ததாக ஆக்குவதற்காக உங்களுடைய உடல், மனம், பொருளை பயனுள்ளதாக ஆக்க வேண்டும்.

கேள்வி: மாயை மீது வெற்றி அடைவதற்காக குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் எந்த ஒரு ஆயுதம் உள்ளது? அந்த ஆயுதத்தை பயன்படுத்துவதற்கான விதி என்ன?

பதில்: மாயை மீது வெற்றி அடைவதற்காக உங்களிடம் சுயதரிசன சக்கரம் உள்ளது. இது ஒன்றும் ஸ்தூல ஆயுதம் கிடையாது. ஆனால் மனதால் மன்மனாபவ ஆகி விடுங்கள். "ஹம் சோ, சோ ஹம்" (நானே அது, அதுவே நான்) என்ற மந்திரத்தை நினைவு செய்யுங்கள். ஆக இந்த விதி மூலமாக மாயையின் கழுத்து வெட்டப்பட்டு விடும். நீங்கள் மாயையை வென்றவராகி சக்கரவர்த்தி இராஜா ஆகி விடுவீர்கள்.

பாடல்: இந்த பாவங்கள் நிறைந்த உலகத்திலிருந்து வேறு எங்காவது அழைத்துச் செல்லுங்கள்...
...ஓம் சாந்தி. பிரம்மா முகவம்சாவளி பிராமணர்களாகிய நீங்கள் தான் இது கலியுக பாவங்களின் உலகம் ஆகும் என்பதை அறிந்துள்ளீர்கள். மேலும் சத்யுகம் அவசியம் புண்ணியத்தின் உலகம் ஆகும். எந்த மனிதர்கள் புண்ணிய ஆத்மாக்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நல்ல ஜன்மம் கிடைக்கிறது என்பது குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது. பாவ ஆத்மாவிடமிருந்து மோசமான ஜன்மம் கிடைக்கிறது. இப்பொழுது இது இருப்பதே பாவ ஆத்மாக்களின் உலகமாக. இந்த ஞானம் குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. சாந்திதாமத்திற்குத் தான் பரந்தாமம் என்று கூறப்படுகிறது. இது துக்க தாமம் ஆகும். பாரதம் சத்யுகத்தில் சுகதாமமாக இருந்தது. இப்பொழுது நாம் சாந்திதாமம் செல்ல வேண்டும். பிறகு சுகதாமத்தில் வர வேண்டும். சுக தாமத்தில் தூய்மை சுகம் சாந்தி மூன்றுமே இருக்கும். இந்த துக்க தாமத்தில் அபவித்திரதா துக்கம் அசாந்தி தான் உள்ளது. இந்த 3 விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பாரதத்தில் இந்த மூன்றுமே இருக்கும் அப்பொழுது சுக தாமம் என்று கூறப்பட்டது. இப்பொழுது நீங்கள் உடல் மனம் பொருள் அனைத்தையும் தந்தை மீது பலியிடுகிறீர்கள். உடல் மனம் பொருளாலே நீங்கள் பாரதத்திற்கு சேவை செய்கிறீர்கள். உடலால் கூட சேவை செய்யப்படுகிறது அல்லவா? சமூக ஊழியர்கள் உடலால் சேவை செய்கிறார்கள். ஒரு சிலர் பொருள் மூலம் சேவை செய்கிறார்கள். மற்றபடி மனதின் சேவை பற்றி இந்த உலகத்தில் யாருக்குமே தெரியாது. மன் மனாபவ என்பதன் பொருளை தந்தை தான் வந்து புரிய வைக்கிறார். பரமபிதா பரமாத்மாவாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள், அவர் மூலம் நீங்கள் சுகத்தின் ஆஸ்தி எடுக்க வேண்டி உள்ளது. மன்மனாபவ என்றால் எல்லோருடைய புத்தியும் தந்தையிடம் ஈடுபட்டு இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு கூறக் கூடிய வேறு எந்த மனிதரும் இருக்க முடியாது. எனவே மற்ற எல்லா சேவையும் செய்கிறார்கள். ஆனால் மனதால் யாருமே செய்ய முடியாது. மனம் எப்படி அமைதியாக முடியும் என்று மனிதர்கள் கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது மனம் மற்றும் புத்தி ஆத்மாவின் உறுப்புக்கள் ஆகும் மற்றும் இந்த கர்ம இந்திரியங்கள் சரீரத்தின் உறுப்புக்கள் ஆகும். எனவே சுய தரிசன சக்கரத்தை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை வந்து புரிய வைக்கிறார். உங்களது தந்தை மற்றும் சுக தாமத்தை நினைவு செய்யுங்கள். இந்த துக்க தாமத்தை மறந்து விடுங்கள். இது மனதின் சேவை ஆகியது. யார் யார் செய்வார்களோ அவர்களே மாயை மீது வெற்றி அடைவார்கள். மாயையின் தலை வெட்டப்பட்டு விடும். அப்படி இன்றி சுய தரிசன சக்கரத்தால் ஒரு மனிதனின் தலை வெட்டப்படுகிறது என்பதல்ல. தேவதைகளுக்கு இது போல பாவம் ஏற்படும் வகையில் அப்பேர்ப்பட்ட அலங்காரங்கள் இருப்பதில்லை.

கிருஷ்ணர் சுயதரிசன சக்கரத்தின் மூலம் கழுத்தை வெட்டி இருந்தார் என்று மனிதர்கள் நினைக்கிறார்கள். இதுவோ பாவச் செயல் ஆகி விட்டது. தேவதைகள் இப்பேர்ப்பட்ட காரியம் செய்ய முடியாது. சுயதரிசன சக்கரம் ஒன்றும் தலையை வெட்டுவதற்காக அல்ல. இது மாயை மீது வெற்றி அடைவதற்கானதா ஆகும். சுயதரிசன சக்கரத்தைச் சுற்றுவதால் நாங்கள் தேவதை ஆகிறோம். மாயை மீது வெற்றி அடைந்து விடுகிறோம். இந்த சுயதரிசன சக்கரத்தால் தான் நீங்கள் மாயை மீது வெற்றி அடைகிறீர்கள். இது உங்களது ஆயுதம் ஆகும். சங்கு ஊதுவதற்காக உள்ளது. ஞானம் கிடைத்துள்ளது அல்லவா? சுயதரிசன சக்கரத்தை எப்படிச் சுற்ற வேண்டும் என்று கற்பிக்கிறார். ஆக பிறகு நீங்கள் சக்கரவர்த்தி இராஜா ஆகி விடுவீர்கள். இப்பொழுது நாம் சாந்திதாமம் சென்று கொண்டிருக்கிறோம்.

பிறகு சுகதாமத்தில் வருவோம். இதை தந்தை கற்பித்துள்ளார். தந்தையைத் தவிர யாரும் சுயதரிசன சக்கரதாரியாக ஆக்க முடியாது. இப்பொழுது நீங்கள் இறைவனின் வம்சாவளி ஆவீர்கள். பிறகு விஷ்ணுவின் வம்சாவளி ஆகி விடுவீர்கள். சுயதரிசன சக்கரத்தின் அலங்காரம் கூட விஷ்ணுவிற்கு அளிக்கப்பட்டு உள்ளது. நீங்கள் புருஷார்த்தி ஆவீர்கள். சுயதரிசன சக்கரத்தைச் சுற்றுவதால் நாங்கள் தேவதை ஆகிறோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். சுயதரிசன சக்கரத்தைச் சுற்றுவதால் நாம் விஷ்ணுவின் குலத்தில் சென்று விடுவோம். இதுவோ எவருக்கும் புரிய வைப்பது மிகவும் சலபம் ஆகும். தந்தையின் வீடாகிய சாந்தி தாமத்தை நினைவு செய்யுங்கள். அங்கிருந்து ஆத்மாக்கள் வருகிறார்கள். இப்பொழுதோ நரகம் ஆகும். இப்பொழுது சொர்க்கத்தில் செல்ல வேண்டும். தந்தையை நினைவு செய்வதால் எல்லா விகர்மங்களும் விநாசம் ஆகும். ஆனால் தந்தையிடம் முழுமையான யோகம் இல்லை என்றால் தாரணை ஆவதில்லை. பின் எவருக்கும் புரிய வைக்க முடியாது.

நீங்கள் பிரம்மா முகவம்சாவளி பிரம்மாகுமார் குமாரிகள் ஆவீர்கள். யார் தூய்மையாக இருக்கிறார்களோ அவர்களே பி.கே. ஆவார்கள். யார் தூய்மையாக இருக்க முடியவில்லையோ அவர்கள் தங்கள் பிரம்மா முக வம்சாவளி சிவபாபாவின் பேரன்கள் என்று அழைத்துக் கொள்ள முடியாது. கோபம், பேராசையின் விஷயம் தனி ஆகும். ஆனால் பவித்திரமாக இருக்க முடியவில்லை என்றால் உங்களை பிராமணர் என்று கூறுவது கூட தவறாகும். யாருக்குள் விகாரம் இருக்கிறதோ அல்லது விகாரத்தில் போகிறார்களோ அவர்கள் பிராமண குலத்தினர் அல்ல. நாங்களோ தூய்மையாக இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் புரிய வைக்கலாம். ஆனால் யாராவது விகாரி ஆகி மோசமாக ஆகி விடுகிறார்களோ அவர்களுக்கு தங்களை பிராமணர் என்று அழைத்து கொள்ள உரிமை இல்லை. விகாரத்தில் செல்வது பதீத தன்மை ஆகும். அப்பேர்ப்பட்ட பதீதர்கள் இங்கு வர முடியாது. ஆனால் காரணம் இருந்தோ இல்லாமலோ வருவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டி உள்ளது. இப்பொழுது பாருங்கள் வீடு கட்டுபவர்கள் அவசியம் எல்லோருமே பதீத ஜனங்கள் ஆவார்கள் அல்லவா? ஆனால் பிராமணர்களோ இந்த வேலை செய்ய மாட்டார்கள். எனவே அவர்களிடம் வேலை வாங்க வேண்டி உள்ளது. யாராவது உதவி செய்பவராக ஆகிறார் என்றால் இருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. உண்மையில் பதீதர் யாரும் இருக்க முடியாது. இது பாவனமாக ஆவதற்கான இடம் ஆகும். பதீதர்கள் அவசியம் வருவார்கள் தான். பாரதம் பாவனமாக இருந்தது. கணவன் மனைவி இருவருமே தூய்மையாக இருந்தார்கள். லட்சுமி நாராயணர், கணவன் மனைவி இருவருமே சம்பூர்ண நிர்விகாரியாக இருந்தார்கள் அல்லவா? நாம் சுயம் அவர்களை மகிமை செய்கிறோம். நீங்கள் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தினர் ஆவீர்கள். சங்கமத்தில் தந்தை வந்து பதீத நிலை யிலிருந்து பாவனமாக ஆக்குகிறார். சிற்றின்ப சுகங்கள், விகாரங்களில் செல்பவர்களை பதீதர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. சந்நியாசிகள் விஷத்தை (விகாரம்) விடுகிறார்கள். எனவே பதீதர்கள் அவர்களுக்கு தலை வணங்குகிறார்கள். விகாரம் என்ற வார்த்தை மிகவும் மோசமானது ஆகும். நிர்விகாரி என்றால் வைஸ்லெஸ் விகாரிக்கு விஷியஸ் என்று கூறப்படுகிறது. வேசியாலயம் ஆகும். நான் கல்ப கல்பமாக சங்கமத்தில் வந்து பதீத நிலையிலிருந்து பாவனமாக ஆக்குகிறேன், லாயக்காக ஆக்குகிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். பாவன உலகின் அதிபதியாக ஆக்குகிறார். சொர்க்கத்தின் அதிபதியாக சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர் தானே ஆக்குவார் அல்லவா?

தேவதைகள் எவ்வளவு செல்வந்தர்களாக இருந்தார்கள். இப்பொழுதோ எல்லோரும் செல்வமற்றவர்களாக ஆகி விட்டுள்ளார்கள். இது துக்கம் அளிக்கக் கூடிய உலகமாக உள்ளது. எல்லோரும் ஒருவருக் கொருவர் துக்கம் அளித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். முதல் நம்பர் துக்கம் காம வாள் செலுத்துவது ஆகும். அதனால் முதல், இடை, கடை துக்கம் கிடைக்கிறது. இந்த துக்கதாமத்தில் எவருக்கும் சாந்தி கிடைப்பதே இயலாதாகும். ஏனெனில் முழு உலகம் பற்றிய கேள்வி ஆகும் அல்லவா? இத்தனை சந்நியாசிகள் பவித்திரமாக இருக்கிறார்கள் பிறகும் பாரதம் தமோபிரதானமாக ஆகி விட்டுள்ளது அல்லவா? அவர்கள் மட்டும் பவித்திரமாக இருக்கிறார்கள். எனவே பதீத மனிதர்கள் அவர்களுக்கு சேவை செய்கிறார்கள். உணவு கொடுக்கிறார்கள். மாளிகை ஆகியவை அமைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். எனவே யார் தூய்மையாக ஆகிறார்களோ அவர்களுடைய பெயர் உயர்ந்ததாக ஆகி விடுகிறது. தந்தை கூட இந்த விகாரங்கள் மீது வெற்றி அடையச் செய்கிறார். நாமே தான் பூஜிக்கத் தக்க தேவதைகளாக இருந்தோம் என்பதை எல்லோரும் மறந்து விட்டுள்ளார்கள். நிர்விகாரி தேவி தேவதைகளின் பரம்பரை நடக்கிறது. அங்கு பிறப்பு எப்படி ஏற்படும் என்று கேட்கிறார்கள். அதுவோ அவசியம் அங்கு என்ன வழக்கம் இருக்குமோ அவ்வாறு தான் ஆகும். முதலில் நீங்கள் தந்தையிடம் இராஜயோகம் கற்றுக் கொண்டு இராஜ்ய பாக்கியத்தின் ஆஸ்தியை எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். குழந்தைகள் எப்படி பிறப்பார்கள்

என்று கேட்பதா என்ன? பரம்பரையோ நடக்கிறது. அந்த சந்நியாசம் ரஜோபிரதானம் ஆகும். தேவதைகளினுடைய சந்நியாசம் சதோபிரதானமானது ஆகும். சந்நியாசிகளோ விகாரங்களில் ஜன்மம் எடுத்து பின் நிர்விகாரியாக ஆவதற்கான புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்கிறார்கள். அது நிர்விகாரி உலகம் ஆகும். இது விகாரி உலகம் ஆகும். விகாரம் இன்றி உலகம் எப்படி நடக்கும் என்ற சிந்தனை விகாரி மனிதர்களுக்கு இருக்கும். எப்படி அவர்களுடைய திருஷ்டியோ (பார்வை) அப்படியே சிருஷ்டியின் (படைப்பு) அனுபவம் ஆகிறது.

தந்தை எவ்வளவு நல்லவர்களாக ஆக்குகிறார். லட்சியமோ புத்தியில் இருக்கிறது அல்லவா? பகவான் நம்மை தனக்குச் சமானமாக பகவதி பகவான் ஆக்குகிறார். எனவே மாஸ்டர் பகவான் ஆகி விட்டது போல. பின் தேவதை ஆக வேண்டும். மாஸ்டர் பகவான் ஆகி தந்தையின் வீடு செல்ல வேண்டும். எப்படி அவர்கள் பாவனமாக உள்ளார்களோ நீங்களும் நினைவு செய்து செய்து பாவனமாக ஆகி விடுவீர்கள். பிறகு பாவன உலகத்தில் வருவீர்கள். அங்கு துக்கத்தின் பெயர் இருக்காது. மனிதர்கள் எப்படி ஆகி விடுகிறார்கள் என்றால் பின் பாவனமாக ஆவதற்காக குருவைப் பின்பற்ற வேண்டி இருக்கும். தற்காலத்திலோ விகாரி பதீதரைக் கூட குருவாக வைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். கிருஹஸ்தி பதீத குரு என்ன பாவனம் செய்யப் போகிறார்? எதுவுமே அறிவு இல்லை. தந்தையை அறியாமலே இருக்கிறார்கள். இது அநாதைகளின் உலகம். சத்யுகம் தலைவனின் உலகம். ஏனெனில் தேவி தேவதா தர்மத்தையோ தலைவன் ஸ்தாபனை செய்தார். தலைவனுடையவராக ஆகும் பொழுதே நீங்கள் செல்வந்தர் ஆவீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் இறை மாணவர்கள் ஆவீர்கள். பகவானின் வாக்கியம் பகவான் கூறியது. ஒரு அர்ஜுனனுக்காக மட்டுமோ இருக்கவில்லை. சஞ்சயனும் இருந்தார். எனவே இப்பொழுது நீங்கள் தந்தையின் ஸ்ரீமத்படி நடக்க வேண்டும். சிரேஷ்டமானவர் ஆகுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். இந்த நாடகத்தைக் கூட புரிந்து கொள்ள வேண்டும். படைப்பவர் இயக்குநர் பரமபிதா பரமாத்மா சிவன் ஆவார். அவர் பிரம்மா விஷ்ணு சங்கரனைக் கூட படைக்கிறார். பிறகு அவர்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கிறார். பிறகு பிரம்மாவின் மாலை மாறி ருத்ரமாலை பிறகு விஷ்ணுவின் மாலை ஆகும். தந்தை கூறுகிறார் - தந்தையாகிய என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் மற்றும் சொர்க்கத்தை நினைவு செய்யுங்கள். பின் இது போல லட்சுமி நாராயணர் ஆகி விடுவீர்கள். இது உண்மையான சம்பாத்தியம் ஆகும். மனிதர்களுக்கு கர்மங்களுக்கேற்ப ஜன்மம் கிடைக்கிறது. இப்பொழுது தந்தை அப்போர்ப்பட்ட சிரேஷ்ட கர்மத்தை கற்பிக்கிறார். இங்கு ஸ்ரீமத் படி நடந்து சிரேஷ்டமாக ஆவதற்கான சம்பாத்தியம் உள்ளது. மற்றது எல்லாமோ மண்ணோடு சேர்ந்து விடப் போகிறது. தேக அபிமானத்தையும் விட வேண்டும். நாம் தந்தையினுடையவராக ஆகி உள்ளோம். தந்தையிடம் செல்கிறோம். இது ஆத்மா கூறுகிறது - பாபா நாங்கள் உங்களின் நினைவில் இருந்து விகர்மங்களை வெட்டியே தீருவோம். பிறகு நீங்கள் எங்களை சொர்க்கத்தில் அனுப்பி விடுவீர்கள் அல்லவா? நரகத்தின் விநாசம், சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனையோ ஆகிறது அல்லவா? மகா பாரதப் போர் எதிரிலேயே உள்ளது. இதனால் கூட முக்தி - ஜீவன் முக்தியின் வாசல்கள் திறக்கின்றன. இங்கோ பாருங்கள் உட்கார்ந்தபடியே நோய் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அங்கோ எப்பொழுதுமே ஓய்வாகும். இது துக்கதாமம் ஆகும் அல்லவா? எனவே சுகதாமத்திற்காக முயற்சி செய்யப்படுகிறது. அங்கு மாயை கிடையாது. தேக அபிமானம் இருப்பதில்லை. நான் ஆத்மா ஆவோம். இந்த சரீரம் இப்பொழுது முதுமை அடைந்துள்ளது. மற்றொன்று எடுக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்திருப்பார்கள். அங்கு நாம் பாபாவிடம் செல்கிறோம் என்ற இந்த ஞானம் இருப்பதில்லை. இந்த ஞானம் உங்களுக்கு இச்சமயம் உள்ளது. நாம் பாபாவிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் பின் பாபா சொர்க்கத்திற்கு அனுப்பி விடுவார். சரீர் நிர்வாகத்தின் பொருட்டு காரியங்களும் செய்து கொண்டே இருங்கள்.

நீங்கள் எந்த அளவு கட்டளைப்படி நடப்பவராக விசுவாசம் உடையவராக இருப்பீர்களோ அந்த அளவு முன்னேற்றம் ஆகும். ஸ்ரீமத் மூலம் உயர்ந்தவர் ஆக வேண்டும். தந்தையிடமிருந்து முழு ஆஸ்தி எடுப்பது நல்ல குழந்தைகளின் வேலை ஆகும். இப்பொழுது எடுத்தீர்கள் என்றால் கல்ப கல்பாந்திரமாக எடுத்துக் கொண்டே இருப்பீர்கள். இப்பொழுது எடுக்கவில்லை என்றால் கல்ப கல்பாந்திரமாக ஆஸ்தி எடுக்க முடியாமல் போய் விடும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு முன்னால் முழு உலகமே ஏழை ஆகும். எல்லாமே மண்ணோடு மண்ணாக ஆகி விடும். திவாலா ஆகி விடுவார்கள். நீங்கள் உண்மையான கண்டத்திற்காக உண்மையான சம்பாத்தியம் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் என்னுடைய வீட்டிற்கு வர வேண்டி உள்ளது. எனவே அந்த வீட்டை நினைவு செய்யுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். நீங்கள் எனது வீட்டின் எஜமானராக இருந்தீர்கள் என்று வீட்டின் எஜமான் தான்

கூறுகிறார். இப்பொழுது மீண்டும் வீட்டை நினைவு செய்யுங்கள். நாடகம் முடிவடைகிறது. எவ்வளவு சுலபம் ஆகும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுநேரம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. கட்டளைப்படி நடப்பவராகவும், விகவாசம் உடையவராகவும் மற்றும் நல்ல குழந்தையாகவும் ஆகி தந்தையிடமிருந்து முழு ஆஸ்தி பெற வேண்டும். மூீமத்படி சிரேஷ்ட கர்மங்கள் செய்து உண்மையான சம்பாத்தியம் செய்ய வேண்டும்.
2. சம்பூர்ண நிர்விகாரி ஆகி உண்மையான பிராமணர் ஆக வேண்டும். பாவனமாக ஆகி கயம் நாம் பாவன உலகிற்கு தகுதி உடையவர்கள் ஆக வேண்டும்.

வரதானம்: தந்தையின் வலது கரமாக ஆகி ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சதா எவரெடியாக இருக்கக் கூடிய மாஸ்டர் பாக்கிய விதாதா ஆகுக!

எந்த குழந்தைகள் வலது கையாக ஆகி தந்தையின் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சதா சகயோகி சதா எவரெடியாக இருக்கிறார்களோ, கட்டளைப்படி நடப்பவராக ஆகி சதா "ஆம் பாபா நாம் தயாராக இருக்கிறோம்" என்று கூறுகிறார்களோ, தந்தை கூட அப்பேர்ப்பட்ட சகயோகி குழந்தைகளுக்கு சதா அருமையான குழந்தைகளே, நல்ல குழந்தைகளே, உலகத்தின் அலங்காரமான குழந்தைகளே என்று கூறி மாஸ்டர் வரதாதா மற்றும் பாக்கியவிதாதா என்ற வரதானங்களை அளித்து விடுகிறார். அப்பேர்ப்பட்ட குழந்தைகள் இல்லறத்தில் இருக்கும் பொழுது கூட இல்லறத்தின் (பிரவிருத்தி) விருத்தியிலிருந்து (உள்ளுணர்வு) அப்பாற்பட்டு இருக்கிறார்கள். காரியங்களில் இருக்கையிலும் அலௌகீக விவகாரங்கள் மீது சதா கவனம் கொள்கிறார்கள்.

கலோகன்: ஒவ்வொரு பேச்சு மற்றும் செயலிலும் நேர்மை மற்றும் தாய்மை இருந்தால் பிரபுவின் பிரியமான ரத்தினங்கள் ஆகி விடுவீர்கள்.